

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 924/2009 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 2009

για τις διασυνοριακές πληρωμές στην Κοινότητα και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Για να υποστηριχθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και προκειμένου να διευκολυνθεί το διασυνοριακό εμπόριο εντός της Κοινότητας έχει καίρια σημασία οι επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ να είναι ταυτόσημες με τις αντίστοιχες πληρωμές εντός των ορίων του κράτους μέλους. Αυτή η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων καθιερώνεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2001, για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ⁽⁴⁾, που εφαρμόζεται στις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ και σε συνηθισμένες κορώνες μέχρι το μέγιστο ποσό των 50 000 ευρώ ή ισοδύναμο.

(2) Η έκθεση της Επιτροπής, της 11ης Φεβρουαρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 για τις διασυνοριακές πληρωμές σε ευρώ, επιβεβαίωσε ότι η εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού έχει μειώσει αποτελεσματικά τις επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές συναλλαγές πληρωμής σε ευρώ στο επίπεδο των εθνικών επιβαρύνσεων και ότι ο κανονισμός έχει ενθαρρύνει τον ευρωπαϊκό κλάδο πληρωμών να καταβάλει τις απαραίτητες προσπάθειες προκειμένου να δημιουργηθεί μια υποδομή πληρωμών που θα καλύπτει όλη την Κοινότητα.

(¹) Γνώμη της 24ης Μαρτίου 2009 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

(²) ΕΕ C 21 της 28.1.2009, σ. 1.

(³) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Απριλίου 2009 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 2009.

(⁴) ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 13.

(3) Στην έκθεσή της η Επιτροπή εξέτασε τα πρακτικά προβλήματα που προέκυψαν σε σχέση με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001. Καταλήγοντας, προτάθηκαν ορισμένες τροποποιήσεις στον εν λόγω κανονισμό προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που είχαν επισημανθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επανεξέτασης. Τα προβλήματα αυτά αφορούν τη διατάραξη της εσωτερικής αγοράς πληρωμών που προκαλούνται από τις αποκλίνουσες υποχρεώσεις υποβολής στατιστικών στοιχείων προβλήματα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 λόγω της έλλειψης καθορισμένων εθνικών αρμοδίων αρχών την απουσία φορέων εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών για τις διαφορές τις σχετικές με τον εν λόγω κανονισμό και το γεγονός ότι ο κανονισμός δεν καλύπτει τις άμεσες χρεώσεις.

(4) Η οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά⁽⁵⁾ θέτει τις σύγχρονες νομικές βάσεις για τη δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς πληρωμών που θα καλύπτει όλη την Κοινότητα. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η νομική συνοχή μεταξύ των δύο νομικών πράξεων, είναι σκόπιμο να προσαρμοστούν οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001, ιδίως οι ορισμοί.

(5) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 καλύπτει τις διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης και τις διασυνοριακές ηλεκτρονικές πράξεις πληρωμών. Σύμφωνα με το στόχο της οδηγίας 2007/64/ΕΚ, ο οποίος συνίσταται στο να καταστούν δυνατές οι διασυνοριακές άμεσες χρεώσεις, ενδείκνυται η επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001. Όσον αφορά τα όργανα πληρωμών που είναι κυρίως ή αποκλειστικά έντυπα, όπως οι επιταγές, και πάλι δεν ενδείκνυται να εφαρμοστεί η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων δεδομένου ότι, από την ίδια τη φύση τους, δεν μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία τόσο αποτελεσματικά όσο οι ηλεκτρονικές πληρωμές που υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία.

(6) Η αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων θα πρέπει να ισχύει για πληρωμές που έχουν ενεργοποιηθεί ή ολοκληρωθεί με χρήση εντύπων ή με μετρητά εφόσον υποβάλλονται σε ηλεκτρονική επεξεργασία στο πλαίσιο της αλυσίδας πληρωμών, εκτός των επιταγών, καθώς και σε όλες τις επιβαρύνσεις που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με μια πράξη πληρωμών, εξαιρουμένων των τελών για συναλλαγματικές μετατροπές. Οι έμμεσες επιβαρύνσεις είναι, π.χ., επιβαρύνσεις για μόνιμη εντολή πληρωμών ή τέλη για τη χρήση κάρτας πληρωμής, χρεωστικής ή πιστωτικής κάρτας, που θα έπρεπε να ανέρχονται στο ίδιο ύψος τόσο για τις εθνικές όσο και για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμών εντός της Κοινότητας.

(⁵) ΕΕ L 319 της 5.12.2007, σ. 1.

- (7) Δεδομένου ότι πρέπει να αποτραπεί ο κατακερματισμός των αγορών πληρωμών, ενδείκνυται να εφαρμοστεί η αρχή των ισοδυναμίων επιβαρύνσεων. Για τον σκοπό αυτό, μια εθνική πληρωμή που θα έχει τα ίδια ή πολύ παρόμοια χαρακτηριστικά με διασυνοριακή πληρωμή, θα πρέπει να οριστεί για κάθε κατηγορία διασυνοριακής πράξης πληρωμής. Για παράδειγμα, θα πρέπει να είναι δυνατό, μεταξύ άλλων, να χρησιμοποιηθούν τα ακόλουθα κριτήρια για τον προσδιορισμό της εθνικής πληρωμής που αντιστοιχεί σε διασυνοριακή πληρωμή: ο δίαυλος που έχει χρησιμοποιηθεί για την εκκίνηση, την εκτέλεση και την ολοκλήρωση της πληρωμής, ο βαθμός αυτοματοποίησης, κάθε εγγύηση πληρωμής, το καθεστώς του καταναλωτή, η σχέση με το φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής, ή το χρησιμοποιηθέν μέσο πληρωμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 23 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ. Τα κριτήρια αυτά δεν πρέπει να θεωρούνται εξαντλητικά.
- (8) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να χαράσσουν κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των αντίστοιχων πληρωμών εφόσον ενδείκνυται από την επιτροπή πληρωμών, θα πρέπει να παρέχει κατάλληλη καθοδήγηση και βοήθεια προς τις αρμόδιες αρχές.
- (9) Πρόχει να διευκολύνεται η εκτέλεση των διασυνοριακών πληρωμών από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής. Από την άποψη αυτή, θα πρέπει να προωθηθεί η τυποποίηση όσον αφορά, ειδικότερα, τη χρήση του διεθνούς αριθμού τραπεζικού λογαριασμού (IBAN) και του κωδικού αναγνώρισης τράπεζας (BIC). Πρέπει επομένως να διατίθενται στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμής επαρκείς πληροφορίες για το IBAN και το BIC του εν λόγω λογαριασμού.
- (10) Οι διαφορετικές υποχρεώσεις υποβολής στατιστικών στοιχείων για το ισοζύγιο πληρωμών, που ισχύουν αποκλειστικά για τις διασυνοριακές πράξεις πληρωμών, εμποδίζουν την ανάπτυξη μιας ενοποιημένης αγοράς πληρωμών, ειδικότερα στα πλαίσια του ενιαίου χώρου πληρωμών σε ευρώ (SEPA). Στο πλαίσιο του SEPA, θα ήταν σκόπιμο να επανεκτιμηθεί, έως τις 31 Οκτωβρίου 2011 το αργότερο, η καταλληλότητα της άρσης των υποχρεώσεων παροχής στατιστικών στοιχείων με βάση τους τραπεζικούς διακανονισμούς. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεχής, έγκαιρη και αποτελεσματική παροχή των στατιστικών του ισοζυγίου πληρωμών, είναι επίσης επιθυμητό να εξασφαλίζεται ότι τα ευχερώς διαθέσιμα στοιχεία πληρωμών, όπως το IBAN, το BIC και το ποσό της συναλλαγής ή βασικά, συγκεντρωτικά στοιχεία πληρωμών για τα διαφορετικά μέσα πληρωμής θα είναι ακόμα δυνατόν να συλλέγονται, εάν η διαδικασία συλλογής δεν διαταράσσει την αυτοματοποιημένη επεξεργασία των πληρωμών και θα μπορούσε να αυτοματοποιηθεί πλήρως. Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για άλλους σημαντικούς σκοπούς, όπως είναι η πρόληψη του ξεπλύματος χρημάτων και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ή για δημοσιονομικούς σκοπούς.
- (11) Σήμερα στα υπάρχοντα εθνικά συστήματα άμεσης χρέωσης χρησιμοποιούνται διαφορετικά επιχειρηματικά μοντέλα. Προκειμένου να διευκολυνθεί η δρομολόγηση του συστήματος άμεσης χρέωσης SEPA, χρειάζεται να συγκροτηθεί ένα κοινό επιχειρηματικό μοντέλο και να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη νομική σαφήνεια όσον αφορά τις πολυμερείς διαπραγματικές προμήθειες. Στην περίπτωση των διασυνοριακών άμεσων χρεώσεων, αυτό μπορεί να επιτευχθεί, κατ' εξαίρεση, με τον καθορισμό μέγιστου ποσού για την πολυμερή διαπραγματική προμήθεια ανά πράξη κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου. Ωστόσο, τα συμβαλλόμενα μέρη μιας πολυμερούς συμφωνίας θα πρέπει να είναι ελεύθερα να καθορίσουν χαμηλότερο ποσό ή να συμφωνήσουν σε μηδενική πολυμερή διαπραγματική προμήθεια. Στην περίπτωση των εθνικών άμεσων χρεώσεων SEPA, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί η ίδια εθνική διαπραγματική προμήθεια ή άλλη συμφωνία διαπραγματικής αμοιβής μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου η οποία εφαρμόζονταν σε εθνικό επίπεδο πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Αν μια εθνική πολυμερής διαπραγματική προμήθεια ή άλλη συμφωνημένη αμοιβή μειωθεί ή καταργηθεί κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, για παράδειγμα λόγω της εφαρμογής του δικαίου του ανταγωνισμού, οι αναθεωρημένες ρυθμίσεις θα πρέπει να εφαρμοστούν στις εθνικές άμεσες χρεώσεις SEPA κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου. Αν όμως η πράξη άμεσης χρέωσης υπόκειται σε διμερή συμφωνία, οι όροι της διμερούς συμφωνίας θα πρέπει να υπερισχύουν οιασδήποτε πολυμερούς διαπραγματικής προμήθειας ή άλλης συμφωνηθείσας διαπραγματικής αμοιβής. Ο κλάδος μπορεί να αξιοποιήσει την ασφάλεια δικαίου που παρέχεται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου για να διαμορφώσει και να συναινέσει σε ένα κοινό μακροπρόθεσμο επιχειρηματικό μοντέλο για τη λειτουργία της άμεσης χρέωσης SEPA. Κατά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου θα πρέπει να βρίσκεται σε λειτουργία μια μακροπρόθεσμη λύση για το επιχειρηματικό μοντέλο της άμεσης χρέωσης SEPA, η οποία να συνάδει προς το δίκαιο ανταγωνισμού της ΕΚ και το κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο. Η Επιτροπή προτίθεται να παράσχει επειγόντως, στο πλαίσιο συνεχούς διαλόγου με τον τραπεζικό κλάδο και βάσει επισημάνσεων των παραγόντων της αγοράς, καθοδήγηση όσον αφορά τα αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια για να σταθμιστεί η συμβατότητα μιας τέτοιας πολυμερούς διαπραγματικής αμοιβής, η οποία θα μπορούσε μεταξύ άλλων να περιλαμβάνει τις πολυμερείς διαπραγματικές προμήθειες, με το δίκαιο ανταγωνισμού της ΕΚ και το κοινοτικό κανονιστικό πλαίσιο.
- (12) Για την εκτέλεση μιας πράξης άμεσης χρέωσης, ο λογαριασμός του πληρωτή πρέπει να είναι προσβάσιμος. Κατά συνέπεια, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η επιτυχής εκτέλεση άμεσων χρεώσεων SEPA, πρέπει απαραίτητως όλοι οι λογαριασμοί πληρωτών να είναι προσβάσιμοι όταν αυτό ήδη συμβαίνει για τις υπάρχουσες εθνικές άμεσες χρεώσεις εκπεφρασμένες σε ευρώ, ειδήλλως ο πληρωτής και ο δικαιούχος θα αδυνατούν να αντλήσουν τα οφέλη της διασυνοριακής άμεσης χρέωσης. Αν ο λογαριασμός του πληρωτή δεν είναι προσβάσιμος στο πλαίσιο του συστήματος άμεσης χρέωσης SEPA, ο πληρωτής (οφειλέτης) και ο δικαιούχος (πιστωτής) δεν θα μπορούν να ωφεληθούν από τις νέες ευκαιρίες πληρωμής με άμεση χρέωση. Αυτό είναι ιδιαίτερα

- σημαντικό όταν ο δικαιούχος δρομολογεί ομαδική εισπραξη οφειλών με άμεση χρέωση, για παράδειγμα σε μηνιαία ή τριμηνιαία βάση για τους λογαριασμούς της κατανάλωσης ηλεκτρικού ρεύματος ή άλλους λογαριασμούς επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, και όχι ως χωριστή εισπραξη για κάθε πελάτη. Αν οι πιστωτές δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση σε όλους τους οφειλέτες τους στο πλαίσιο ενός ενιαίου χειρισμού, θα χρειαστεί πρόσθετη ανθρώπινη παρέμβαση με πιθανό επακόλουθο την αύξηση του κόστους. Κατά συνέπεια, ελλείψει υποχρεωτικής προσβασιμότητας για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η αποτελεσματικότητα της εισπραξης οφειλών με άμεση χρέωση δεν θα μεγιστοποιηθεί και ο ανταγωνισμός σε πανευρωπαϊκό επίπεδο θα παραμείνει περιορισμένος. Εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της άμεσης χρέωσης μεταξύ επιχειρήσεων, η ρύθμιση αυτή πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στο βασικό σύστημα άμεσης χρέωσης SEPA και όχι στο σύστημα άμεσης χρέωσης SEPA μεταξύ επιχειρήσεων. Η υποχρέωση προσβασιμότητας συμπεριλαμβάνει το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να μην εκτελεί μια πράξη άμεσης χρέωσης σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος άμεσης χρέωσης όσον αφορά, για παράδειγμα, την απόρριψη, άρνηση ή αναπομπή των πράξεων. Επιπροσθέτως, η υποχρέωση προσβασιμότητας δεν θα πρέπει να ισχύει για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι έχουν λάβει άδεια να προσφέρουν και να εκτελούν πράξεις άμεσης χρέωσης αλλά οι οποίοι δεν επιδίδονται κατ'επάγγελμα σε τέτοιες δραστηριότητες.
- (13) Επιπλέον, δεδομένων των απαραίτητων τεχνικών προϋποθέσεων της προσβασιμότητας, είναι σημαντικό ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή να διαθέτει αρκετό χρόνο προκειμένου να προετοιμαστεί για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση προσβασιμότητας. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρειάζονται συνεπώς μια μεταβατική περίοδο, μέγιστης διάρκειας ενός έτους από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, για να συμμορφωθούν προς την υποχρέωση αυτή. Επειδή οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών από τα εκτός ευρωζώνης κράτη μέλη θα χρειαστεί να προβούν σε περισσότερες προπαρασκευαστικές εργασίες, θα πρέπει να τους επιτραπεί να αναβάλουν την εφαρμογή της υποχρεωτικής προσβασιμότητας για μέγιστη περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Εντούτοις, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι βρίσκονται σε κράτος μέλος που υιοθέτησε το ευρώ ως νόμισμά του εντός τεσσάρων ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να οφείλουν να συμμορφωθούν προς την υποχρέωση προσβασιμότητας το πολύ εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης του εν λόγω κράτους μέλους στην ευρωζώνη.
- (14) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία ώστε να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα καθήκοντά τους παρακολούθησης και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμής συμμορφώνονται με τον παρόντα κανονισμό.
- (15) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα παρέχεται η δυνατότητα προσφυγής σε περιπτώσεις εσφαλμένης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν τις προσηκουσες και αποτελεσματικές διαδικασίες για την υποβολή των καταγγελιών ή των προσφυγών και για την επίλυση οποιωνδήποτε διαφορών μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί. Είναι επίσης σημαντικό να οριστούν αρμόδιες αρχές και φορείς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών διορίζοντας ήδη υφιστάμενους φορείς, κατά περίπτωση, ή εγκαθιδρύοντας νέους φορείς.
- (16) Είναι ουσιαστικής σημασίας να εξασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές και οι φορείς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών εντός της Κοινότητας συνεργάζονται ενεργά για την ομαλή και έγκαιρη επίλυση των διασυνοριακών διαφορών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Θα πρέπει η συνεργασία αυτή να μπορεί να λάβει μορφή ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με το νόμο και τη νομολογία στις δικαιοδοσίες τους, ή μεταβίβασης ή ανάληψης της καταγγελίας και των διαδικασιών επίλυσης των διαφορών, εάν κριθεί απαραίτητο.
- (17) Είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να ορίσουν τις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις στην εθνική νομοθεσία οι οποίες επιβάλλονται στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.
- (18) Η επέκταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού σε νομίσματα εκτός του ευρώ θα παρείχε σαφή οφέλη, ιδίως από την άποψη του αριθμού πληρωμών που καλύπτονται. Επομένως, προκειμένου να επιτραπεί τα κράτη μέλη που δεν έχουν ως νόμισμά τους το ευρώ να επεκτείνουν την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σε διασυνοριακές πληρωμές εκπεφρασμένες στο νόμισμά τους, θα πρέπει να θεσπισθεί μια διαδικασία κοινοποίησης. Θα πρέπει, ωστόσο, να εξασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη που έχουν ήδη συμμορφωθεί με την εν λόγω διαδικασία δεν θα είναι υποχρεωμένα να υποβάλουν νέα κοινοποίηση.
- (19) Είναι επιθυμητό να υποβάλει η Επιτροπή έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα της κατάργησης των εθνικών υποχρεώσεων παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών. Είναι επίσης σκόπιμο να υποβάλει η Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, αξιολογώντας τη χρήση του IBAN και του BIC για τη διευκόλυνση των πληρωμών εντός της Κοινότητας καθώς και εξελίξεις της αγοράς σε σχέση με την εφαρμογή των διατάξεων περί συναλλαγών άμεσης χρέωσης. Στο πλαίσιο της ανάπτυξης του SEPA, είναι επίσης επιθυμητό να αξιολογείται σε μια τέτοια έκθεση η καταλληλότητα του ανωτάτου ορίου των 50 000 EUR, το οποίο εφαρμόζεται σήμερα στην αρχή των ισοδύναμων επιβαρύνσεων.
- (20) Για λόγους ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001.

- (21) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η νομική συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και της οδηγίας 2007/64/EK, ιδίως όσον αφορά τη διαφάνεια των όρων και των αναγκών πληροφόρησης για τις υπηρεσίες πληρωμής και όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις σε σχέση με την παροχή και τη χρήση υπηρεσιών πληρωμής, είναι σκόπιμο να τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός από την 1η Νοεμβρίου 2009. Είναι σκόπιμο να δοθεί στα κράτη μέλη προθεσμία για τη λήψη των μέτρων, με τα οποία θεσπίζονται κυρώσεις οι οποίες θα επιβάλλονται για τις παραβιάσεις του παρόντος κανονισμού μέχρι την 1η Ιουνίου 2010.
- (22) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της δράσης, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικήςότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια προς επίτευξη των στόχων αυτών,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός ορίζει κανόνες για τις διασυνοριακές πληρωμές εντός της Κοινότητας, εξασφαλίζοντας ότι οι επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πληρωμές εντός της Κοινότητας είναι οι ίδιες με αυτές για τις πληρωμές στο ίδιο νόμισμα στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους.
2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις διασυνοριακές πληρωμές, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2007/64/EK, εκπεφρασμένες σε ευρώ ή στα εθνικά νομίσματα των κρατών μελών τα οποία έχουν γνωστοποιήσει την απόφασή τους να επεκτείνουν την εφαρμογή του κανονισμού στο εθνικό νόμισμά τους, σύμφωνα με το άρθρο 14.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις πληρωμές που γίνονται από παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό άλλων φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής.
4. Τα άρθρα 6, 7 και 8 θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τις πράξεις άμεσης πληρωμής, που είναι εκπεφρασμένες σε ευρώ, μεταξύ των φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμής του δικαιούχου και του πληρωτή.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «διασυνοριακές πληρωμές» νοούνται οι ηλεκτρονικώς επεξεργασμένες συναλλαγές πληρωμής που δρομολογούνται από πληρωτή ή από δικαιούχο πληρωμής ή μέσω αυτού, όπου τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάρο-

χος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πληρωμής βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη·

2. ως «εθνικές πληρωμές» νοούνται οι ηλεκτρονικώς επεξεργασμένες πράξεις πληρωμών που διενεργούνται από πληρωτή, ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, στις περιπτώσεις όπου τόσο ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος·
3. ως «πληρωτής» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·
4. ως «δικαιούχος» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·
5. ως «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών» νοείται οποιαδήποτε από τις κατηγορίες νομικών προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/EK και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 26 της εν λόγω οδηγίας, αλλά αποκλείονται τα ιδρύματα εκείνα που απαριθμούνται στο άρθρο 2 της οδηγίας 2006/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων⁽¹⁾ και τα οποία δικαιούνται απαλλαγής που χορηγείται από αρμόδια αρχή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 3 της οδηγίας 2007/64/EK·
6. ως «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών» νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κάνει χρήση μιας υπηρεσίας πληρωμών, υπό την ιδιότητα του πληρωτή ή του δικαιούχου πληρωμής, ή και υπό τις δύο ιδιότητες·
7. ως «πράξη πληρωμής» νοείται η ενέργεια, η οποία πραγματοποιείται από τον πληρωτή ή από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·
8. ως «εντολή πληρωμής» νοείται κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί με την οποία του ζητεί να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·
9. ως «επιβαρύνσεις» νοούνται οποιεσδήποτε δαπάνες που επιβάλλονται από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμής στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμής για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·
10. ως «χρηματικά ποσά» νοούνται τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα, το λογιστικό χρήμα καθώς και το ηλεκτρονικό χρήμα όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β) της οδηγίας 2000/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 177 της 30.6.2006, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 275 της 27.10.2000, σ. 39.

11. ως «καταναλωτής» νοείται ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που είναι άσχετοι με την εμπορική, επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητά του·
12. ως «πολύ μικρή επιχείρηση» νοείται μια επιχείρηση, η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση όπως ορίζεται στο άρθρο 1 και στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 3 του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων ⁽¹⁾.
13. ως «διατραπεζική προμήθεια» νοείται η προμήθεια που καταβάλλεται μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου για κάθε πράξη άμεσης χρέωσης·
14. ως «άμεση χρέωση» νοείται η υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με την πρωτοβουλία του δικαιούχου με βάση τη συναίνεση του πληρωτή που δίνεται στον δικαιούχο ή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών είτε του πληρωτή είτε του δικαιούχου·
15. ως «σύστημα άμεσης χρέωσης» νοείται η κοινή δέσμη κανόνων, πρακτικών και προτύπων που συμφωνείται μεταξύ φορέων παροχής υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων άμεσης χρέωσης.

Άρθρο 3

Επιβαρύνσεις για τις διασυνοριακές πληρωμές και τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές

1. Οι επιβαρύνσεις που χρεώνονται από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμής σε χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για τις διασυνοριακές πληρωμές μέχρι το μέγιστο ποσό των 50 000 ευρώ είναι οι ίδιες με τις επιβαρύνσεις που χρεώνονται από τον ίδιο πάροχο υπηρεσιών πληρωμής στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών για τις αντίστοιχες εθνικές πληρωμές της ίδιας αξίας και με το ίδιο νόμισμα.

2. Κατά την εκτίμηση, για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με την παράγραφο 1, του επιπέδου των επιβαρύνσεων για μια διασυνοριακή πληρωμή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής προσδιορίζει την αντίστοιχη εθνική πληρωμή.

Οι αρμόδιες αρχές χαράσσουν κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό των αντίστοιχων εθνικών πληρωμών, όταν κρίνουν ότι τούτο είναι αναγκαίο. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται ενεργά με την επιτροπή πληρωμών που ιδρύθηκε σύμφωνα με το άρθρο 85 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/64/ΕΚ για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα των κατευθυντηρίων γραμμών για αντίστοιχες εθνικές πληρωμές.

3. Σε ένα κράτος μέλος το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 14, έχει αποφασίσει την επέκταση της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού

στο εθνικό νόμισμά του, μια εθνική πληρωμή στο νόμισμα του εν λόγω κράτους μέλους μπορεί να θεωρείται ως αντιστοιχούσα σε μια διασυνοριακή πληρωμή σε ευρώ.

4. Ο παρών κανονισμός δεν καλύπτει τα τέλη συναλλαγματικών μετατροπών.

Άρθρο 4

Μέτρα για τη διευκόλυνση της αυτοματοποίησης των πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής, κατά περίπτωση, διαβιβάζει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμής το διεθνή αριθμό τραπεζικού λογαριασμού του IBAN και τον κωδικό αναγνώρισης της τράπεζας του BIC.

Επιπλέον, κατά περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής αναφέρει το IBAN του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής και το BIC του φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμής στα αποσπάσματα κίνησης λογαριασμού, ή τα επισυνάπτει σε αυτά.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής παρέχει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο χωρίς επιβάρυνση.

2. Όταν αυτό επιβάλλεται από τη φύση της σχετικής πράξης πληρωμής:

α) για τις πράξεις που πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία του πληρωτή, ο πληρωτής, κατόπιν αιτήσεως, κοινοποιεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί το IBAN και το BIC του δικαιούχου πληρωμής και το BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής του δικαιούχου πληρωμής·

β) για τις πράξεις που πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία του δικαιούχου πληρωμής, ο δικαιούχος πληρωμής, κατόπιν αιτήσεως, κοινοποιεί στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί το IBAN του πληρωτή και το BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής δύναται να επιβάλει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής πρόσθετες επιβαρύνσεις πέραν αυτών που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, εάν ο τελευταίος δώσει εντολή στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής να εκτελέσει την πράξη πληρωμής χωρίς να κοινοποιήσει το IBAN και το BIC σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω επιβαρύνσεις είναι οι προσήκουσες και είναι ευθυγραμμισμένες προς το κόστος. Καθορίζονται δε κατόπιν συμφωνίας μεταξύ του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής και του χρήστη υπηρεσιών πληρωμής. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής ενημερώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμής για το ποσό των πρόσθετων επιβαρύνσεων εγκαίρως και προτού ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμής να δεσμευθεί από μια τέτοια συμφωνία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

4. Όταν αυτό επιβάλλεται από τη φύση της σχετικής πράξης πληρωμής, για κάθε τιμολόγιο αγαθών και υπηρεσιών στην Κοινότητα, ο προμηθευτής αγαθών ή πάροχος υπηρεσιών ο οποίος δέχεται πληρωμές οι οποίες καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, κοινοποιεί το IBAN και το BIC του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμής που τον εξυπηρετεί στους πελάτες του.

Άρθρο 5

Υποχρεώσεις παροχής στοιχείων για το ισοζύγιο πληρωμών

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2010, τα κράτη μέλη καταργούν τις εθνικές υποχρεώσεις παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών που επιβάλλονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής για τις στατιστικές του ισοζυγίου πληρωμών που αφορούν πράξεις πληρωμών των πελατών τους μέχρι 50 000 ευρώ.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να συλλέγουν συγκεντρωτικά στοιχεία ή άλλες σχετικές ευχερώς διαθέσιμες πληροφορίες, υπό τον όρο ότι η εν λόγω συλλογή στοιχείων δεν επηρεάζει την ομαλή επεξεργασία των πληρωμών και μπορεί να αυτοματοποιηθεί πλήρως από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής.

Άρθρο 6

Διατραπεζική προμήθεια για τις διασυνοριακές πράξεις άμεσης χρέωσης

Ελλείπει διμερούς συμφωνίας μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και του πληρωτή, εφαρμόζεται πολυμερής διατραπεζική προμήθεια ύψους 0,088 ευρώ, καταβλητέα από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, σε κάθε διασυνοριακή πράξη άμεσης χρέωσης που εκτελείται πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012, εκτός εάν έχει συμφωνηθεί χαμηλότερη πολυμερής διατραπεζική προμήθεια από τους ενδιαφερόμενους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 7

Διατραπεζική προμήθεια για τις εθνικές πράξεις άμεσης χρέωσης

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 και 3, όταν εφαρμόζεται μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και του πληρωτή μια πολυμερής διατραπεζική προμήθεια ή άλλη συμφωνημένη αμοιβή στις εθνικές πράξεις άμεσης χρέωσης που εκτελούνται πριν από την 1η Νοεμβρίου 2009, αυτή η πολυμερής διατραπεζική προμήθεια ή άλλη συμφωνημένη αμοιβή εφαρμόζεται σε κάθε εθνική πράξη άμεσης χρέωσης που εκτελείται πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012.

2. Αν αυτή η πολυμερής διατραπεζική προμήθεια ή άλλη συμφωνημένη αμοιβή μειωθεί ή καταργηθεί πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012, η εν λόγω μείωση ή κατάργηση εφαρμόζεται σε κάθε εθνική πράξη άμεσης χρέωσης που εκτελείται πριν από την ημερομηνία αυτή.

3. Σε περίπτωση που υπάρχει διμερής συμφωνία μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και του πληρωτή για τις εθνικές πράξεις άμεσης χρέωσης, οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν οι εν λόγω εθνικές πράξεις άμεσης χρέωσης εκτελέστηκαν πριν από την 1η Νοεμβρίου 2012.

Άρθρο 8

Προσβασιμότητα για τις πράξεις άμεσης χρέωσης

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενός πληρωτή ο οποίος είναι προσβάσιμος για εθνική πράξη άμεσης χρέωσης σε ευρώ στον λογαριασμό πληρωμών του εν λόγω πληρωτή είναι επίσης προσβάσιμος, σύμφωνα με το σύστημα άμεσης χρέωσης, για πράξεις άμεσης χρέωσης σε ευρώ οι οποίες δρομολογούνται από δικαιούχο μέσω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένου σε οιοδήποτε κράτος μέλος.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο στις πράξεις άμεσης χρέωσης που είναι διαθέσιμες στους καταναλωτές στο πλαίσιο του συστήματος άμεσης χρέωσης.

3. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 έως την 1η Νοεμβρίου 2010.

4. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 3, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμά του το ευρώ συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 για τις πράξεις άμεσης χρέωσης σε ευρώ έως την 1η Νοεμβρίου 2014. Εντούτοις, αν το ευρώ υιοθετηθεί ως νόμισμα ενός τέτοιου κράτους μέλους πριν από την 1η Νοεμβρίου 2013, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ο οποίος είναι εγκατεστημένος στο εν λόγω κράτος μέλος συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις των παραγράφων 1 και 2 εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης του εν λόγω κράτους μέλους στην ευρώζωνη.

Άρθρο 9

Αρμόδιες αρχές

Τα κράτη μέλη διορίζουν τις αρμόδιες αρχές που ευθύνονται για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις εν λόγω αρμόδιες αρχές το αργότερο στις 29 Απριλίου 2010. Κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλαγή σχετικά με τις εν λόγω αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν υφιστάμενους φορείς οι οποίοι θα ενεργούν ως αρμόδιες αρχές.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές ελέγχουν αποτελεσματικά την τήρηση του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν όλα τα μέτρα που απαιτούνται για τη διασφάλιση της τήρησης αυτής.

Άρθρο 10

Διαδικασίες που ισχύουν για φερόμενες καταγγελίες του παρόντος κανονισμού

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαδικασίες που επιτρέπουν στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμής και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν καταγγελίες στις αρμόδιες αρχές όσον αφορά εικαζόμενες παραβάσεις του παρόντος κανονισμού από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμής.

Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ή να επεκτείνουν ήδη υπάρχουσες διαδικασίες προς τον σκοπό αυτό.

2. Όταν αυτό επιβάλλεται και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το εθνικό δικονομικό δίκαιο, οι αρμόδιες αρχές ενημερώνουν την πλευρά που υπέβαλε καταγγελία για την ύπαρξη των διαδικασιών εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 11

Διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν πρόσφορες και αποτελεσματικές εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής για την επίλυση διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ των χρηστών και των παρόχων των υπηρεσιών πληρωμών, όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διορίζουν ήδη υφιστάμενους φορείς, κατά περίπτωση, ή εγκαθιδρύουν νέους φορείς.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους εν λόγω φορείς το αργότερο στις 29 Απριλίου 2010. Κοινοποιούν χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή οποιαδήποτε μεταγενέστερη αλλαγή σχετικά με τους εν λόγω φορείς.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον σε χρήστες υπηρεσιών πληρωμών που είναι καταναλωτές ή μικροεπιχειρήσεις. Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 12

Διασυνοριακή συνεργασία

Οι αρμόδιες αρχές και οι φορείς που είναι υπεύθυνοι για τις διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών των διαφόρων κρατών μελών, που αναφέρονται στα άρθρα 9 και 11, συνεργάζονται ενεργά και τάχιστα στην επίλυση των διασυνοριακών διαφορών. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ουσιαστική διεξαγωγή αυτής της συνεργασίας.

Άρθρο 13

Κυρώσεις

Με την επιφύλαξη του άρθρου 17, τα κράτη μέλη θεσπίζουν, το αργότερο έως την 1η Ιουνίου 2010, τους κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης του παρόντος

κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο στις 29 Οκτωβρίου 2010 και κοινοποιούν αμέσως κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τις επηρεάζει.

Άρθρο 14

Εφαρμογή σε νομίματα εκτός του ευρώ

1. Το κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμά του το ευρώ και το οποίο αποφασίζει να επεκτείνει την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με εξαίρεση τα άρθρα 6, 7 και 8, στο νόμισμά του ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Η κοινοποίηση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η επέκταση εφαρμογής του παρόντος κανονισμού αρχίζει να ισχύει 14 ημέρες από την εν λόγω δημοσίευση.

2. Το κράτος μέλος που δεν έχει ως νόμισμά του το ευρώ και που αποφασίζει να επεκτείνει την εφαρμογή των άρθρων 6, 7 ή 8, ή συνδυασμού αυτών, στο εθνικό νόμισμά του ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Η κοινοποίηση αυτή δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Η επέκταση εφαρμογής των άρθρων 6, 7 και 8 αρχίζει να ισχύει 14 ημέρες μετά την εν λόγω δημοσίευση.

3. Τα κράτη μέλη τα οποία, στις 29 Οκτωβρίου 2009, έχουν ήδη συμμορφωθεί με τη διαδικασία κοινοποίησης σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2560/2001, δεν καλούνται να υποβάλουν κοινοποίηση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

Επανεξέταση

1. Το αργότερο έως τις 31 Οκτωβρίου 2011, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα να καταργηθούν οι εθνικές υποχρεώσεις παροχής στοιχείων βάσει διακανονισμών. Η έκθεση συνοδεύεται από ενδεχόμενες κατάλληλες προτάσεις.

2. Το αργότερο έως τις 31 Οκτωβρίου 2012, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη από ενδεχόμενες κατάλληλες προτάσεις. Η εν λόγω έκθεση καλύπτει συγκεκριμένα:

α) τη χρήση των IBAN και BIC σε σχέση με την αυτοματοποίηση των πληρωμών·

β) τη σκοπιμότητα του ανωτάτου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και

γ) τις εξελίξεις της αγοράς σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 6, 7 και 8.

Άρθρο 16**Κατάργηση**

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2560/2001 καταργείται από την 1η Νοεμβρίου 2009.

Κάθε αναφορά στον καταργούμενο κανονισμό θεωρείται αναφορά στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 17**Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Νοεμβρίου 2009.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 16 Σεπτεμβρίου 2009.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. BUZEK

Για το Συμβούλιο
Η Πρόεδρος
C. MALMSTRÖM
